

РЕШЕНИЕ

№ 1409

гр. София, 20.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-3, в публично при закрити врати заседание на шести ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Венета Цветкова

при участието на секретаря Румяна Люб. Аврамова
като разгледа докладваното от Венета Цветкова Търговско дело №
20231100901841 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 625 и сл. ТЗ.

Производството е образувано по молба по чл. 625 ТЗ от ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА с код по БУЛСТАТ: ***** за откриване на производство по несъстоятелност на основание неплатежоспособност срещу Ф. ЕООД, ЕИК: *****.

Молителят твърди, че ответникът има изискуеми и неизпълнени за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца. Счита, че ответникът е изпаднал в състояние на неплатежоспособност.

Молителят носи тежест да докаже следните факти и обстоятелства: съществуването на изискуеми за повече от два месеца задължения за трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите на търговеца, така както са посочени в молбата по чл.625 от ТЗ; че е налице състояние на неплатежоспособност на ответника, изразяващо се в невъзможност на последния да изпълни очертаните в чл.608 ал.1 от ТЗ вземания; че ответникът има достатъчно имущество, с което да могат да се покрият началните разноси по см. на чл.629б ал.2 от ТЗ в производството по несъстоятелност, с оглед избягването на хипотезата на чл.632 ал.1 от ТЗ.

Ответникът носи тежест да докаже следните факти и обстоятелства: изпълнение на твърдените от ищеца задължения; че затрудненията му са временни или че има имущество, достатъчно за покриване на задълженията му, без опасност за интересите на кредиторите, тоест, че е в състояние да изпълнява задълженията си, възникнали от търговската му

дейност, както и тези към работниците и служителите си.

На първо място, следва да се посочи, че ответникът като търговец по смисъла на чл. 1, ал. 2 ТЗ е сред лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност

На второ място, съдът намира за доказано и обстоятелството, че молителят притежава активна материалноправна легитимация да иска откриване на производство по несъстоятелност спрямо ответника, каквато му е предоставена с изменението на чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ и чл. 625 ТЗ със ЗИДКТ (ДВ, бр. 102 / 2017 г., в сила от 31.03.2018 г.

В тази връзка, съдът намира за доказано по делото, че в тежест на ответника са възникнали задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от лицата, с които той е в трудовоправни отношения и които са посочени в молбата по чл. 625 ТЗ, подадена от Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“.

Установява се от неоспореното заключение на вещото лице Г. и представените от ищеца писмени доказателства, че в песочения в исковата молба период – м. 02.2021 година – м. 04.2021 година по трудов договор в ответното дружество са били наети три лица, сред които и М.М.. Видно от представеното по делото влязло в сила съдебно решение по гр.д. № 20211110132434/2021 година, ответникът е осъден да заплати на посоченото лице трудовите възнаграждения за периода 01.01.2021 година – 31.03.2021 година. Предвид представените съдебно решение и изпълнителен лист, е видно че задълженията не са изпълнени в период по-дълъг от два месеца. С оглед на това и предвид факта, че за посочения период при ответника са били наети по трудов договор общо три физически лица, то трябва да се приеме, че в производството се доказва, че в тежест на това дружество са възникнали задължения от вида на тези, посочени в чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ и Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ е лице, което е легитимирано да поиска откриване на производство по несъстоятелност по отношение на длъжника, а възможността за изпълнение на тези задължения от последния е релевантна при изследване на въпроса дали той е неплатежоспособен.

По отношение на неплатежоспособността.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност или задължение по частно държавно вземане, или задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Едновременно с това, за наличието на неплатежоспособност, предвид нормата на чл. 631 ТЗ, следва да се установи и че затрудненията на длъжника не са временни и че той не разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, *без опасност* за интересите на кредиторите.

Следователно, неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Предвид изложените по-горе мотиви, се установи наличието на изискуеми и непогасени задължения от вида по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ.

Заклучението на вещото лице Г., което съдът кредитира като пълно, мотивирано и изготвено в обема на специални знания на вещото лице, е изготвено при липса на възможност за осъществяване на контакт и съдействие от страна на ответника – няма данни от воденото от него счетоводство, поради което съдът приема изводите на експерта, основани единствено върху събраните по делото писмени доказателства, въпреки че по

принцип формалното счетоводно отразяване и класифициране на активи/пасиви не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника, тъй като е възможно да не отразява реалното положение /и то най-често в полза на търговеца, при когото се води счетоводството, а следва да бъде анализирано действителното икономическо състояние.

Видно от заключението, задълженията на дружеството са към работника – от 11 129 лева общо, съгласно решението на съда от 17.11.2022 година и НАП – 5219,44 лева /наказателни санкции и дължими ДДС и лихви върху тях/. Вещото лице не е констатирало налични активи в периода /вкл. дълготрайни/, а най-ранните задължения са станали изискуеми през 2021 година. Според вещото лице, последното плащане за погасяване на публичноприви задължения на длъжника е от 08.06.2020 година. За изследвания период всички коефициенти за ликвидност на дружеството са нула, от което вещото лице сочи, че може да се направи извод за това, че дружеството е декапитализирано, не разполага с активи, а собственият капитал е отрицателна величина от 2021 година. Тенденцията е за увеличаване на задълженията, като дружеството е на загуба още от 2019 година и след тази финансова година реализира единствено задължения. Последният подаден от дружеството годишен финансов отчет е през 2019 година.

В чл. 608, ал. 2 ТЗ е установена презумпция, според която се предполага, че търговецът не е в състояние да изпълни изискуемо задължение по ал. 1, ако преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност не е заявил за обявяване в търговския регистър годишните си финансови отчети за последните три години. Тази презумпция не е оборена в процеса.

Следователно, към датата на устните състезания са налице и двете кумулативно посочени основания за откриване производство по несъстоятелност по чл. 608, ал. 1 ТЗ, вр. чл. 631 ТЗ.

Следва изрично да се добави и че в нормата на чл. 608, ал. 3 ТЗ също е установена презумпция, според която неплатежоспособността се предполага, когато длъжникът е спрял плащанията. Спиране на плащанията е налице и когато длъжникът е платил изцяло или частично вземания на определени кредитори. В случая, презумпцията е приложима, доколкото посочените в нормата предпоставки са доказани от заключението на вещото лице, като едновременно с това длъжникът не твърди и не доказва плащане на дължимите суми.

Или, съдът приема, че за целия изследван период длъжникът не притежава краткотрайни събираеми вземания, което сочи за липсата на способност на дружеството да покрива краткосрочните си задължения. Или, общият извод е, че считано от края на 2020 година дружеството изпитва сериозни затруднения с обслужване на текущите си задължения в срок и изобщо. Тоест, установи се обективна невъзможност на търговеца да посрещне и обслужи текущите си задължения към персонал и НАП. От данните по експертизата и от процесуалното поведение на ответника може да се направи също така и извод, че търговецът фактически е преустановил своята дейност /липсват заети по трудов договор лица, както и при условията на чл. 161 ГПК, съдът приема, че длъжникът е преустановил водене на счетоводство във връзка с такава дейност, не се установява и наличието на материални активи/. Или, към настоящия момент търговецът не формира доход от основната си дейност – източник на текущи активи. Следователно, установява се трайна и необратима тенденция на влошаване финансово-икономическо състояние на ответника в изследвания период, което състояние не е променено и към хода на устните състезания по делото и невъзможност за поемане на краткосрочните задължения. Ответникът не твърди и не доказва реална перспектива за подновяване търговската си дейност, не установи обстоятелства, които да сочат на това затрудненията да са временни, нито доказва притежание на значителни материални активи към датата, на която е даден ход на устните състезания за покриване на задълженията, *по без опасност за кредиторите*

Относно началната дата на неплатежоспособността.

За да се определи началната дата на неплатежоспособността на следва да се установи кой е първият момент, в който са налице както значими по размер изискуеми задължения на това юридическо лице към неговите кредитори, така и влошено икономическо състояние на последното, изразяващо се в обективна невъзможност на неговото предприятие да поеме краткосрочните задължения с наличните краткотрайни активи, а също така и наличие на причинна връзка между тези две обстоятелства, т.е. спиране на плащанията към всички кредитори да е в резултат на обективната невъзможност на длъжника да стори това. Или, началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. В случая тази най-ранна дата е 31.12.2021 г., към който момент по безспорен начин е установено, както наличието на изискуеми непогасени парични задължения, тоест, спиране на плащанията /като не е необходимо спиранията да касаят всички кредитори и всички задължения на ответника/, така и трайно настъпило състояние на неплатежоспособност на ответника- настъпила окончателно трайна и обективна невъзможност на длъжника да изпълнява изискуемите парични задължения към всички кредиторите /така решение № 787/15.12.2011 г. по т.д. № 1119/2011 г. на ВКС, II т.о.; решение № 90/20.07.2012 г. по т.д. № 1152/2011 г. на ВКС, I т.о. и др., Решение № 220/ 07.02.2018 г., постановено по т. д. № 758/2017 г. по описа на ВКС, I т.о., Решение № 202/ 10.01.2014 г., постановено по т. д. № 1453/2013 г. по описа на ВКС, II т.о., Решение № 80/ 08.10.2015 г., постановено по т. д. № 1565/ 2014 г. по описа на ВКС, I т.о./.

Възникналите и изискуеми през 2021 година задължения, предвид липсата на извършвана стопанска дейност и каквито и да е приходи са значителни за конкретния търговец и невъзможността да ги погаси е определяща на икономическото му състояние. Същевременно по делото се установи и че към 31.12.2021 г. ответникът вече не е притежавал и достатъчно краткотрайни активи, с които да заплаща всички свои текущи и краткосрочни задължения, като това състояние е налице още от 31.12.2019 г. и продължава и през следващите отчетни периоди, както и към момента. Ето защо и 31.12.2021 г. следва да се приеме за най-ранния момент, към който по делото се установява със сигурност, че ответникът има, както изискуеми задължения към кредитори в значителен размер, така и не притежава достатъчно краткотрайни активи, с които да погаси всички свои краткосрочни задължения, т.е. е във влошено финансово състояние. Следователно това е датата, която трябва да бъде определена като начална на неплатежоспособността. От представените по делото доказателства не може да се посочи по-ранна дата за начална на неплатежоспособността, защото липсват данни дружеството да е имало неплатени *изискуеми* парични задължения към своите кредитори преди 31.12.2021 г.

По приложението на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

По делото няма данни длъжникът да разполага с налично **ликвидно** имущество, което да покрие разнските по производството по несъстоятелност, а именно - достатъчно налични парични средства, респ. друго бързоликвидно имущество, което следва от заключението на вещото лице. На този етап от производството налично имущество по смисъла на чл. 629б, ал. 1 ТЗ са само наличните парични средства, а не други активи, подлежащи на осребряване, доколкото възможността за предварително осребряване е ограничена с предварителното съгласие на събранието на кредиторите, т.е. предполага такова да е възможно да бъде сформирано. Наред с това, с аргумент от чл. 193 ДОПК и чл. 43 ЗОЗ за налично не може да се счита това имущество, което е запорирано по реда на ДОПК /в който смисъл са постъпилите от НАП доказателства/ или е заложено по реда на

ЗОЗ /тъй като изпълнението срещу него не се спира с откриване на производството по несъстоятелност/.

В указания с определение от 06.11.2023 г. срок не е внесена определената сума за покриване на началните разноски.

Ето защо съдът следва да приложи разпоредбата на чл. 632, ал. 1 ТЗ.

Относно разноските по производството.

С оглед крайния изход на делото и това, че от страна на присъединения кредитор е заявено своевременно искане за присъждане на направените по делото разноски, то такива му се следват в размер на 1430 лева – за държавна такса, възнаграждение за юрисконсулт и вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 630, ал. 1 ТЗ, съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на Ф. ЕООД, ЕИК: ***** и **ОПРЕДЕЛЯ** началната дата на неплатежоспособността- 31.12.2021 година.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на длъжника Ф. ЕООД, ЕИК: *****.

НАЛАГА обща възбрана и заповед върху имуществото на Ф. ЕООД, ЕИК: *****.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване на дейността на Ф. ЕООД, ЕИК: *****.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ Ф. ЕООД, ЕИК: *****.

СПИРА производството по несъстоятелност на Ф. ЕООД, ЕИК: ***** по т.д. № 1841/2023 г. на СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД.

УКАЗВА на кредиторите, че в случай, че в едногодишен срок от вписване на решението производството не бъде възобновено при условията на чл. 632, ал. 2 ТЗ, същото ще бъде прекратено и ще се постанови заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 621 ТЗ, Ф. ЕООД, ЕИК: *****, да заплати на **Изпълнителна агенция Главна инспекция по труда, Булстат: *******, сума в размер на **1430 лв.**, представляваща направени разноски по делото, които ще се съберат от масата на несъстоятелността.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че спряното производство по несъстоятелност може да бъде възобновено по тяхно искане в едногодишен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър при Агенция по вписванията, при условие, че се удостовери, че е налице достатъчно имущество или бъде внесена определената от съда по реда на чл. 629б ТЗ сума за покриване на началните разноски за провеждане на производството по несъстоятелност, която е в размер на 3 000 лв.

УКАЗВА на кредиторите и на длъжника, че ако в едногодишен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър при Агенция по вписванията не поискат

възобновяване на производството по реда на чл. 632, ал. 2 ТЗ, същото ще бъде прекратено, а длъжникът – заличен, като спиране на делото на основание недостатъчно налично имущество се допуска само веднъж в производството.

УКАЗВА на длъжника, че в едномесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър следва да изпълни задълженията си по чл. 632, ал. 6 от ТЗ, както и в двумесечен срок от вписване на настоящото решение в Търговския регистър да представи по делото удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО.

ДА СЕ ИЗИСКА справка от ТП на НОИ – София-град дали по отношение на Ф. ЕООД, ЕИК: ***** е издадено удостоверение по чл. 5, ал. 10 от КСО, като се изпрати на ТП на НОИ – София-град препис от настоящото решение. Ако е издадено такова, препис от същото да се изпрати по настоящото дело в едномесечен срок от получаване на искането.

РЕШЕНИЕТО подлежи на вписване в търговския регистър и може да се обжалва в 7-дневен срок от вписването му в търговския регистър пред Софийския апелативен съд.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на Агенцията по вписванията за вписване на решението в търговския регистър на основание чл. 622 ТЗ.

Решението да бъде вписано във водената по реда на чл. 634в, ал. 1 ТЗ книга.

Делото да се докладва при постъпване на молба за възобновяване на производството по реда на чл. 632, ал. 2 ТЗ или след изтичане на една година от датата на вписване на решението в Търговския регистър.

Съдия при Софийски градски съд: _____